

Dosar nr. [redacted]

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA
SECTIA CIVILA, COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 1/2011

Ședința publică de la [redacted]

Completul compus din:

PREȘEDINTE: [redacted]

GREFIER: [redacted]

Pe rol judecarea cauzei în contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul [redacted] prin [redacted] cu sediul în [redacted] Babadag, [redacted] Tulcea și pe pârâta D.G.F.P. Tulcea, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr 105 bis, jud. Tulcea, având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de [redacted] 2011, susținerile părții prezente fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea.

TRIBUNALUL,

Prin cererea adresată Tribunalului Tulcea și înregistrată la nr. [redacted] 2010, [redacted] prin primar, a solicitat anularea [redacted] nr. [redacted] 2007 și a Raportului de inspecție fiscală generală nr. [redacted] 2007, emise de D.G.F.P. Tulcea, ca nelegale și netemeinice.

În motivare, reclamantul arată că, în urma controlului efectuat de Curtea de Conturi s-a constatat că, în anul 2007, instituția a făcut plăți în sumă de [redacted] lei reprezentând contravaloarea drepturilor speciale acordate funcționarilor publici și personalului contractual conform contractului și acordului colectiv de muncă încheiate pentru 2007, aprobate prin H.C.L. nr. [redacted] respectiv a fost achitată suma de [redacted] lei lunar/persoană pentru menținerea sănătății și a securității muncii și [redacted] lei pe semestru/persoană pentru o ținută decentă și asigurarea unei imagini corespunzătoare în raport cu publicul.

Se mai susține că, pentru anul 2008, plata drepturilor speciale a fost realizată în baza hotărârilor judecătorești, cu titlu de despăgubire, condiții în care organul fiscal trebuia să facă distincția între sumele supuse impozitării și sumele plătite ca despăgubiri.

Reclamantul precizează în continuare că, în anul 2009, s-au plătit tichete cadou în sumă de [redacted] lei, respectiv [redacted] lei/persoană, cu ocazia Paștelui,

considerându-se de către organul de control, în baza art. 55 alin. 4 din Legea nr. 571/2003, că depășind [redacted] pot fi asimilate din punct de vedere fiscal veniturilor din salarii, însă, raportat la Legea nr. 343/2006, nu rezultă obligația impozitării.

În probatoriu, reclamantul a depus la dosar, în copie, hotărâri judecătorești, acord/contract colectiv de muncă, procesul verbal de constatare din [redacted] întocmit de Curtea de Conturi, alte înscrisuri, solicitând și efectuarea unei expertize contabile.

În apărare, D.G.F.P. Tulcea a depus întâmpinare, la care s-au anexat Decizia de impunere nr. [redacted], Decizia nr. [redacted] și Raportul de inspecție fiscală nr. [redacted].

Examinând cauza, în raport cu probele administrate, instanța reține că, în urma controlului efectuat la [redacted] g, s-a întocmit raportul de inspecție fiscală generală nr. [redacted] în care s-a consemnat că, în urma verificărilor realizate anterior de Curtea de Conturi a rezultat că în anul 2007 instituția a efectuat plăți în sumă totală de [redacted] lei reprezentând „drepturi speciale” acordate salariaților funcționari publici și personalului contractual, conform Contractului Colectiv de Muncă și a Acordului colectiv de muncă încheiate pe anul 2007 la nivelul Primăriei orașului [redacted], ce au fost aprobate prin Hotărârea Consiliului Local Babadag nr. [redacted], iar sumele au fost achitate prin casierie, în numerar, ca drepturi speciale pentru „menținerea sănătății și securității muncii” – în cuantum de [redacted] lei lunar, precum și pentru „o ținută decentă și asigurarea unei imagini corespunzătoare în raport cu publicul și instituțiile cu care colaborează” – în cuantum de [redacted] lei pe semestru.

De asemenea, în anul 2008, s-au efectuat plăți, în aceleași condiții, în sumă de [redacted] lei, iar în anul 2009 s-au plătit funcționarilor publici și personalului contractual tichete cadou, în cuantum de [redacted] lei.

Organele fiscale au stabilit următoarele diferențe cu titlu de impozit pe venitul din salarii și asimilate salariilor, derivând din constatările Curții de Conturi:

- în anul 2007 s-a stabilit o diferență față de instituția verificată în sumă de [redacted] lei, rezultată din acordarea unor „drepturi speciale” salariaților - funcționari publici și personalului contractual, în sumă totală de [redacted] lei, sumă ce nu a fost inclusă în baza de calcul a impozitului pe venitul din salarii, fiind încălcate astfel prevederile art. 55 alin. 2 lit. k) din Legea nr. 571/2003;

- în anul 2008 s-a stabilit o diferență față de instituția verificată în sumă de [redacted], rezultată din acordarea unor „drepturi speciale” salariaților funcționari publici și personalului contractual, în sumă totală de [redacted] lei, sumă ce nu a fost inclusă de către operatorul economic în baza de calcul a impozitului pe venitul din salarii, fiind încălcate astfel prev. art. 55 alin. 2 lit. k) din Legea nr. 571/2003;

- în anul 2009 s-a stabilit o diferență față de Primăria Babadag în sumă de [redacted] lei, rezultată din acordarea cu ocazia Paștelui, unui număr de [redacted]

persoane (funcționari publici și personal contractual), suma totală de 51.000 lei reprezentând tichete cadou, în cuantum de 500 lei/pers. (5 persoane x 100 lei/pers. = 500 lei), pentru că avantajele primite de salariați sub formă de tichete cadou sunt asimilate din punct de vedere fiscal veniturilor din salarii, cu excepția prevăzută la art. 55 alin. 4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Relativ la contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, s-au constatat cu titlu de diferențe:

- în anul 2007 s-a stabilit o diferență față de operatorul economic în sumă de 1.000 lei, rezultată din acordarea unor „drepturi speciale” salariaților funcționari publici și personalului contractual, în sumă totală de 1.000 lei, sumă ce nu a fost inclusă de către operatorul economic în venitul brut realizat lunar, așa cum este prevăzut la art. 24 alin. 1 din Legea nr. 19/2000;

- în anul 2008 s-a stabilit o diferență față de operatorul economic în sumă de 1.000 lei, rezultată din acordarea unor „drepturi speciale” salariaților funcționari publici și personalului contractual, în sumă totală de 1.000 lei, suma ce nu a fost inclusă de către operatorul economic în venitul brut realizat lunar, așa cum este prevăzut la art. 24 alin. 1 din Legea nr. 19/2000;

- în anul 2009 s-a stabilit o diferență față de operatorul economic în sumă de 1.000 lei, rezultată din acordarea cu ocazia Paștelui, unui număr de 96 persoane (funcționari publici și personal contractual) suma totală de 1.000 lei reprezentând tichete cadou, în cuantum de 100 lei/pers. (16 persoane x 100 lei/pers. = 1.000 lei) pentru că avantajele primite de salariați sub formă de tichete cadou, sunt asimilate din punct de vedere fiscal veniturilor din salarii, cu excepția prevăzută la art. 55 alin. 4) din Legea nr. 571/2003, iar, cu titlu de contribuție individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați, contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, contribuție individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, contribuție pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, contribuție de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, contribuție pentru concedii medicale și indemnizații de la persoane juridice sau fizice și contribuție a angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale – sumele menționate în raportul de control întocmit.

În baza raportului de inspecție fiscală din 30.04.2010, s-a emis Decizia de impunere nr. 500/2010, ambele acte administrativ-fiscale fiind contestate în calea administrativă de atac, prin Decizia nr. 500/2010 emisă de D.G.F.P. Tulcea fiind respinsă contestația promovată, reluându-se argumentele reținute în actul de control anterior.

Verificând legislația aplicabilă raportat la perioada vizată, rezultă că pentru intervalul 2007 – 2008, art. 55 alin. 2 lit. c) din Legea nr. 571/2003 stipula că, în vederea impunerii, sunt asimilate salariilor, orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor, reglementare detaliată în pct.

71 și 72 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 conform cu care avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri și servicii, precum și sumele acordate pentru distracții sau recreere, acestea fiind impozabile, indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă.

Incepând cu anul 2008, sumele acordate funcționarilor publici și personalului contractual pentru menținerea sănătății și securității muncii, respectiv pentru o ținută decentă și asigurarea unei imagini corespunzătoare în raport cu publicul și instituțiile cu care colaborează au fost plătite în baza hotărârilor judecătorești pronunțate de instanță, însă aceste sume nu au fost recunoscute cu titlu de despăgubiri, ci ca drepturi bănești derivând din acordurile/contractele colective de muncă încheiate între angajator și angajat ale căror clauze sunt obligatorii pentru ambele părți semnatare, așa încât, revenindu-le în considerarea calității de salariați, sunt asimilate veniturilor salariale, prin aplicarea prevederilor legale menționate, și, prin urmare, impozabile.

Nu sunt incidente în speță dispozițiile art. 55 alin. 4 lit. e din Legea nr. 571/2003 ce prevăd că nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile în înțelesul impozitului pe venit contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și a materialelor igienico-sanitare și a altor drepturi de protecția muncii întrucât în opinia instanței sumele acordate pentru menținerea sănătății și securității muncii nu pot fi incluse în categoria „altor drepturi de protecția muncii” pentru a atrage scutirea de impozit, după cum au susținut reclamantii și expertul desemnat în cauză și care folosesc ca unic argument împrejurarea că au fost achitate de la capitolul bugetar 20.14 – Protecția muncii, pentru că protecția presupune activități instituționalizate pentru asigurarea celor mai bune condiții în desfășurarea procesului de muncă pentru apărarea vieții, integrității fizice și psihice, a sănătății lucrătorilor.

În cauză, nu s-a realizat o evaluare specializată a locului de muncă pentru a identifica măsurile adecvate pentru asigurarea protecției muncii, raportat la cele constatate pentru a se justifica acordarea respectivelor sume, pe lângă faptul că nu s-a efectuat o minimă verificare pentru destinația dată sumelor încasate – menținerea sănătății și securității muncii.

În condițiile date, nu este aplicabilă situației reclamantilor excepția instituită de art. 55 alin. 4 lit. e din Legea nr. 571/2003 și se datorează impozitului aferent sumelor încasate.

Incepând cu anul 2009, tichetele cadou acordate angajaților sunt asimilate din punct de vedere fiscal veniturilor din salarii, excepție făcând cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților, cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajatorilor cu ocazia zilei de 8 Martie care sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie din cele de mai sus, nu depășește 150 lei.

Dat fiind că suma ~~150~~ lei/persoană nu se încadra în totalitate în prevederile legale arătate, diferența dintre suma acordată și suma limită prevăzută de lege a fost inclusă în baza de calcul a impozitului pe venitul din salarii de către organul fiscal, același fiind și punctul de vedere al expertului ce a constatat că determinarea a fost corect efectuată.

Stabilit fiind că cele două categorii de sume sunt asimilate veniturilor salariale și, prin urmare, trebuiau incluse în venitul brut al angajaților, se datorau în continuare, pe lângă impozit și C.A.S. angajator (art. 24 alin. 1 și art. 5 alin. 1 pt. I și II din Legea nr. 19/2000, coroborate cu pct. 19 lit. 1) din Ordinul nr. 340/2001 – forma în vigoare pentru anul 2007, respectiv art. 23 alin. 1 lit. a și b și art. 24 alin. 1 din Legea nr. 19/2000, coroborate cu pct. 19 din Ordinul nr. 340/2001 – forma aplicabilă în continuare), C.A.S. reținută de la salariați, contribuția de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, contribuția pentru concedii medicale și indemnizații de la persoane fizice sau juridice, și contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, constatările organului fiscal ce a realizat controlul fiind conforme prevederilor legale aplicabile la categorii de contribuții și intervalul de timp.

Având în vedere argumentele învederate, cum motivele de nelegalitate și netemeinicie ale actelor administrativ-fiscale contestate nu s-au probat, instanța urmează a respinge cererea formulată ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererea formulată de reclamantul ~~...~~, prin ~~...~~ cu sediul în ~~...~~ jud. Tulcea, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE – Tulcea, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr. 163 bis, jud. Tulcea, având ca obiect anulare act administrativ, ca nefondată.

Definitivă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 29 aprilie 2011.

PREȘEDINTE,

C. ~~...~~ Daniela Andrei

GREFIER

C. ~~...~~